

Universitätsbibliothek Paderborn

Gvilielmi Becani E Societate Iesv Idyllia Et Elegiae

Becanus, Gulielmus

Antverpiae, 1655

Elegia VIII. Ad Clavdivm Comitem De Collalto Et S. Salvatore. Dum
Ferdinando IV. Augustissimi Caesaris Ferdinandi III. filio suas de iure
Maiestatis, &c. Theses Louanij dedicaret anno M. DC. XLV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12773

ELEGIA VIII.
AD CLAVDIVM
COMITEM DE COLLALTO
ET S. SALVATORE.

Dum Ferdinando IV. Augustissimi Cæsaris
Ferdinandi III. filio suas de iure Maiestatis, &c. Theses Louanij dedicaret anno M. DC. XLV.

TAntum igitur bellis sese Germanica tollat
Nobilitas? quærat sola per arma decus?
Ingenio vires præstent, sapiensque feroci
Concedat? laudis sit genus esse rudem?
Nec nisi sanguineæ sit pulchra scientia pugnæ,
Nec placeat nisi quæ palma cruento madet?
Ah miseri! quibus ad famam per busta suorum,
Per clades iter est, patria cara, tuas.
Sed tamen hoc potius, quam misceat omnia vicitor,
Insultetque tuis hostis ouetque malis.
Viderit Augustas Aquilas Germania pelli,
Atque inimica suo stare trophæa solo,
Imperij spoliis peregrina impunè fruantur
Agmina, nec pubes omnis ad arma ruat?
Arma citi fert arma, vocat Cæsarque cadensque
Patria. Pro patriâ dulce piusque mori.
Tuque adeò, si te genuit, Collalte, Vienna,
Hostis quam circum iam sua signa tulit,

Arma

94 G V I L I E L M I B E C A N I

Arma tui, atque animū, atque iras, atque omnia Patris
 Affer, & Austriaci nominis vltor ades.
Quid loquor? an solis domus Austria dimicat armis?
 His tantūm Cæsar nititur esse potens?
Hoc agat, hunc referat male strenuus alter honorem:
 Sic bellum, quo vel vincere turpe, gerat.
Austriacis proprius causā superare triumphus,
 Primum, iustitiam non violasse, decus:
Non hoc imminuunt clades. Sors cetera versat,
 Nec semper causā pro meliore facit.
Sic & qui domui putat huic seruire decorum,
 Iustitiam primū fasque piumque colat.
Cura vel in bellis est illis maxima legum:
 Sectetur dominos hac quoque parte suos.
Nec tam quid gladius possit roburque furorque,
 Quād quid iura sinant, quid caueantque, sciat.
Quid benē pugnando vincas, quod iure tueri
 Non possis? ineunt sic sua bella feræ.
Contemnes melius, quod honestat causa, periculum,
 Iustaque quæ noris, fortius arma geres.
Huc curas, Collalte, tuas, pulchrosque labores
 Et tantā dignos nobilitate refers:
Huc spectant artes, animum quibus excolis, & te
 Venturis titulis muneribusque paras.
Sola fremant annis alij iuuenilibus arma,
 Et discant quo sint bella gerenda modo;
Quid sibi depositat Maiestas Cæsaris, hostis
 Quid violet, primus sit tibi scire labor.
Fortis erat genitor: tu laudibus adde paternis
 Non solā palmam posse referre manu.
Sic famæ captes primordia: bella deinde
 Pro domino restent si peragenda tuo,

Si

ELEGIARVM LIB. II. 25

Si te vel Cæsar, vel natus Cæsaris olim
 Ad sua deposcat iura tuenda ducem,
 Tum bellatorem sit cura referre parentem,
 Mantua, vel qualis, dum caperetur, erat;
 Vel qualis medios per cædes actus in hostes,
 Corpora fulmineo strata premebat equo.
 Est tibi non impar patrio, nec laudibus istis
 Spiritus, est qui pro Cæsare sanguis eat.
 Nec timor est, ne non venias instructus ad arma;
 Sint licet à studiis nunc aliena tuis.
Cognatæ tibi sunt ab origine militis artes;
 Quodque aliis vſus, hoc tibi stemma dedit.
Quis, genus heroum, longo quos ordine censes
 Collatos, belli fulmina, nescit auos;
 Seu Venetis (multa his Veneti felicia debent
 Prælia) Cæsaribus seu placuere Duces?
 At modò pugnatum satis est, satis ensis & ira
 Peccarunt. Quæ non sanguine fluxit humus?
 Pax redeat. Pacem viduatæ ciuibis vrbes,
 Et magnâ tenuis oppida parte cinis,
 Cornibus & fractis Rhenus, totiesque cruentas
 In mare Danubius voluere fessus aquas,
 Ipse adeò pacem saturatus cladibus optat
 Miles, & inuitâ sustinet arma manu:
 Militibus, Reges, populoque fauete precanti.
 Publica nec careant pondere vota suo.
Eueniet. Quid tunc artes Collalte cruentas
 Proderit, & saeum noscere Martis opus?
Quis tum poscentis certamina militis vſus,
 Pars etiam quem nunc optima damnat, erit?
At tibi, qui studiis animum quoque mitibus ornas,
 Nec facere ad laudem sola sat arima putas;

Et

96 G V I L I E L M I B E C A N I

Et vigilatorum pretium tum grande laborum,
Et benè de populis quod merearis, erit,
Dum quibus in terris per bella ferociit, & iam,
Quod prius iniustè plebs tulit, ipsa facit,
Tu veteres iterum mores, legesque reduces,
Et quæ curasti discere, iura dabis.
Vrbibus atque iterum ciues, & ciuibus vrbes
Restitues, quæ nunc procubuere solo.
Sic tibi, quam miles non speret, gloria surget,
Et melior, quam qui sanguine constat, honor:
Utque voluptatis populo sancta per orbem
Fœdera, materies sic tibi laudis erunt.
Macte animis: hoc ipse vouer tibi Cæsar, & olim
(Situa, si quidquam publica vota valent)
Augustæ cui fata domus, virtusque paternos
Cum meritis titulos, imperiumque parant.

E L E-